

Rozenburgse historiën

Het lijkt geen twijfel dat de ongebreidelde en excessieve expansiedrift van het Rotterdamse establishment in de jaren vijftig de authentieke inwoners van Rozenburg veel te verstouwen gaf.

In plaats van weidse vergezichten zouden concurrerende petrochemische industrieën verrijzen en olieraffinaderijen onverbiddelijk de plaats innemen van fenomenale polders en magnifieke, idyllische boerderijen. Het was klip-en-klaar dat dit ad-hocbesluit van burgemeester en wethouders geen gebakkelei verdroeg en niet illusoir was.

Baby'tjes, adolescenten en ouden van dagen werden allen consequent als evacués behandeld: zonder aanzien des persoons werden zij wederrechtelijk en rigoureuus beroofd van hun domicilie en hun bezittingen geconfisqueerd.

Van tevoren bevroedde de gevestigde orde geenszins de grootte van dit debacle, noch nam het lokale geteisem en rapaille represailles tegen het verguisde gemeentebestuur. Thans echoën de gevolgen nog na en zijn de naweën van dit echech invoelbaar.

Als gefascineerde chroniqueurs later parallellen trekken met vergelijkbare massa-evacuaties, zullen zij verbaasd zijn dat de Rotterdamse overval tactiek toentertijd geen gewelddadige manoeuvres uitlokte. Na de besluitvorming minutieus uiteengerafeld te hebben zullen zij concluderen dat de ingezetenen zich er ten langen leste bij hebben neergelegd. Recapitulerend kunnen we zeggen dat de huidige lokale populatie behoorlijk geëquilibreerd is.

Rozenburg is als een feniks uit zijn as herrezen. Althans, velen leiden heden ten dage een vergenoegd bestaan en zoeken bij tijd en wijle verstrooiing in het contemporaine Muziektheater De Ontmoeting.